

VILNIAUS APYGARDOS TEISMAS

NUTARTIS

LIETUVOS RESPUBLIKOS VARDU

**2025 m. spalio 28 d.
Vilnius**

Vilniaus apygardos teismo Baudžiamųjų bylų skyriaus teisėja Ieva Gavelytė-Kalytienė, teismo posėdyje rašytinio proceso tvarka, išnagrinėjo administracinę atsakomybę patraukto asmens T. P. atstovo advokato Henriko Stelmokaičio (toliau – ir apelianto atstovas) ir Lošimų priežiūros tarnybos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (toliau – ir Institucija) patarėjos, laikinai atliekančios direktoriaus funkcijas, Sandros Vitkevičiūtės (toliau – ir Institucijos atstovė) apeliacinius skundus dėl Vilniaus miesto apylinkės teismo 2025 m. rugpjūčio 18 d. nutarimo.

Teismas

n u s t a t ė :

I. Priimtų sprendimų esmė

1. Institucijos 2023 m. balandžio 3 d. nutarimu Nr. (duomenys neskelbtini) T. P. pripažintas kaltu padaręs administracinį nusižengimą, numatytą Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimo kodekso (toliau – ir ANK) 134 straipsnio 8 dalyje, ir jam paskirta 1 500 Eur bauda. T. P. nubaustas už tai, kad jis, nuo 2020 m. vasario 10 d. eidamas UAB „M.“ generalinio direktoriaus pareigas pagal 2020 m. sausio 21 d. darbo sutartį, ir kaip šios įmonės vadovas, savo veikloje vadovaudamasis Lietuvos Respublikos akcinių bendrovių įstatymo (toliau – ir ABĮ) 37 straipsnio 12 dalies 1 punktu, numatančiu, jog „vadovas atsako už bendrovės veiklos organizavimą bei jos tikslų įgyvendinimą“ bei UAB „M.“ nuostatų, 2017 m. vasario 22 d. įregistruotų Lietuvos Respublikos juridinių asmenų registre 8.1, 8.4 ir 8.5 papunkčiais, numatančiais, kad: „8.1. Bendrovės vadovas (generalinis direktorius) yra vienasmenis bendrovės valdymo organas“, „8.4. Bendrovės vadovas savo veikloje vadovaujasi įstatymais, kitais teisės aktais, šiais įstatymais, akcininkų susirinkimo sprendimais ir pareiginiiais nuostatais“ (UAB „M.“ savo 2022 m. gruodžio 2 d. rašte „Dėl dokumentų pateikimo“ nurodė neturinti bendrovės generalinio direktoriaus pareiginių nuostatų), „8.5. Bendrovės vadovas organizuoja kasdieninę bendrovės veiklą, priima į darbą ir atleidžia darbuotojus, sudaro su jais darbo sutartis, skatina juos ir skiria nuobaudas“, kasdienę UAB „M.“ veiklą organizavo taip, kad 2022 m. kovo 8 d. ir 2022 m. kovo 23 d., 2022 m. balandžio 11 d. ir 2022 m. balandžio 28 d., 2022 m. liepos 11 d. socialinio tinklo „Facebook“ paskyroje, pavadinimu „(duomenys neskelbtini)“ bei socialinio tinklo „Instagram“ paskyroje pavadinimu „(duomenys neskelbtini)“, o taip pat 2022 m. rugsėjo 1 d. socialinio tinklo „Facebook“ paskyroje „(duomenys neskelbtini)“ bei 2022 m. rugsėjo 2 d. socialinio tinklo „Instagram“ paskyroje „(duomenys neskelbtini)“ skelbiant informaciją apie UAB „M.“ valdomą (duomenys neskelbtini) barą, esantį

(duomenys neskelbtini), pavadinimu „(duomenys neskelbtini)“, kurio pavadinimo dalis „(duomenys neskelbtini)“ turi tiesiogines sąsajas su azartiniais lošimais, organizuojamais UAB „O.“, skelbė ir draudžiamą azartinių lošimų reklamą bei informaciją, kuri skatino lankytojus dalyvauti lošimų organizatoriaus UAB „O.“ (valdančio prekių ženklą „(duomenys neskelbtini)“) antžeminiuose lošimuose, organizuojamuose lažybų punkte „(duomenys neskelbtini)“ ir lošimo namuose (kazino) „(duomenys neskelbtini)“, įsikūrusiuose tuo pačiu adresu ((duomenys neskelbtini)), kaip ir UAB „M.“ valdomas (duomenys neskelbtini) baras, pavadinimu „(duomenys neskelbtini)“, ir taip pažeidė Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatymo (toliau – ir ALĮ) 10 straipsnio 9, 91 bei 19 dalių nuostatas, kai draudžiama azartinių lošimų reklama ir/ar skatinimas dalyvauti lošimuose pasireiškė tuo, jog:

1) Socialinio tinklo „Facebook“ paskyros pavadinime „(duomenys neskelbtini)“ šalia leidžiamos skelbti informacijos, t. y. lošimų organizatoriaus UAB „O.“ naudojamo prekių ženklo „(duomenys neskelbtini)“ (ALĮ 10 straipsnio 9 dalies prasme) skelbiama papildoma rašytinė/vaizdinė informacija, t. y. priedas „(duomenys neskelbtini)“, kurios skelbimą draudžia ALĮ 10 straipsnio 91 dalis, įvertinus ir tai, jog UAB „M.“ (kuriai vadovauja generalinis direktorius T. P. taip pat einantis ir UAB „O.“ generalinio direktoriaus pareigas) 2021 m. birželio 21 d. Lietuvos Respublikos valstybiniame patentų biure užregistravo ir ėmė naudoti prekių ženklą „(duomenys neskelbtini)“;

2) Socialinio tinklo „Instagram“ paskyros pavadinime „(duomenys neskelbtini)“ šalia leidžiamos skelbti informacijos, t. y. lošimų organizatoriaus UAB „O.“ naudojamo prekių ženklo „(duomenys neskelbtini)“ (ALĮ 10 straipsnio 9 dalies prasme) skelbiama papildoma rašytinė / vaizdinė informacija, t. y. priedas „(duomenys neskelbtini)“, kurios skelbimą draudžia ALĮ 10 straipsnio 91 dalies nuostatos;

3) Socialinio tinklo „Facebook“ paskyros pavadinimas „(duomenys neskelbtini)“ yra matomas / skelbiamas prie visų šioje paskyroje talpinamų įrašų, todėl ir minėti įrašai pažeidžia ALĮ 10 straipsnio 91 dalies nuostatas, draudžiančias šalia leidžiamos skelbti informacijos, t. y. lošimų organizatoriaus UAB „O.“ naudojamo prekių ženklo „(duomenys neskelbtini)“ skelbti bet kokią papildomą rašytinę / vaizdinę informaciją, be to, minėti įrašai paskyroje pažeidžia ir ALĮ 10 straipsnio 19 dalies nuostatas, draudžiančias skatinti dalyvauti lošimuose;

4) Socialinio tinklo „Instagram“ paskyros pavadinimas „(duomenys neskelbtini)“ yra matomas / skelbiamas prie visų šioje paskyroje talpinamų įrašų, todėl ir minėti įrašai pažeidžia ALĮ 10 straipsnio 91 dalies nuostatas, draudžiančias šalia leidžiamos skelbti informacijos, t. y. lošimų organizatoriaus UAB „O.“ naudojamo prekių ženklo „(duomenys neskelbtini)“ skelbti bet kokią papildomą rašytinę / vaizdinę informaciją, be to, minėti įrašai paskyroje pažeidžia ir ALĮ 10 straipsnio 19 dalies nuostatas, draudžiančias skatinti dalyvauti lošimuose;

5) Tinklapyje (duomenys neskelbtini) (domeno (duomenys neskelbtini) turėtojas, remiantis viešai prieinama informacija, yra lošimų organizatorius UAB „O.“, kuriai, kaip ir UAB „M.“, vadovauja generalinis direktorius T. P.), kurio pavadinimas komunikuoja tiesiogines sąsajas su azartiniais lošimais, organizuojamais UAB „O.“ valdomuose lošimo namuose (kazino) „(duomenys neskelbtini)“, yra talpinama ir informacija apie (duomenys neskelbtini) barą „(duomenys neskelbtini)“, aprašyme nurodant: „Lažybų punktas Yra“, „Šalia kazino „(duomenys neskelbtini)“, „Svarbu: įėjimas į lažybų zoną nuo 18 metų, pagal Lietuvos Respublikos lošimų priežiūros įstatymą asmenims privaloma su savimi turėti asmens tapatybės kortelę, pasą arba leidimą gyventi Lietuvoje.“, o tokia informacija pažeidžia ALĮ 10 straipsnio 19 dalies nuostatas, draudžiančias skatinti dalyvauti lošimuose;

6) Tinklapi (duomenys neskelbtini) (domeno (duomenys neskelbtini) turėtojas, remiantis viešai prieinama informacija, yra UAB „O.“, kuriai, kaip ir UAB „M.“, vadovauja generalinis direktorius T. P.), skirt (duomenys neskelbtini) barui „(duomenys neskelbtini)“ tiek titulinio

puslapio apačioje, tiek kontaktų skiltyje prie baro adreso skliausteliuose nurodoma „((duomenys neskelbtini))“, t. y. UAB „O.“ lošimo namų (kazino) pavadinimas, o tokia informacija pažeidžia ALĮ 10 straipsnio 19 dalies nuostatas, draudžiančias skatinti dalyvauti lošimuose;

7) Interneto naršyklėje paieškos sistemoje „Google“ paieškos lange suvedus „(duomenys neskelbtini)“ ir paspaudus ieškoti, paieškos sistema lango apačioje dešinėje pateikė (duomenys neskelbtini) baro „(duomenys neskelbtini)“ aprašymą, kuriame taip pat nurodoma: „Jau greitai lažybų terminalai. Svarbu: įėjimas į kazino patalpas nuo 21 metų. Su savimi būtina turėti galiojančią pasą arba asmens tapatybės kortelę“, o tokia informacija pažeidžia ALĮ 10 straipsnio 19 dalies nuostatas, draudžiančias skatinti dalyvauti lošimuose.

2. Nesutikdamas su šiuo nutarimu, apelianto atstovas jį apskundė teismui. Skundžiamu Vilniaus miesto apylinkės teismo 2025 m. rugpjūčio 18 d. nutarimu T. P. atstovo advokato Henriko Stelmokaičio skundas tenkintas iš dalies. Panaikinta Institucijos 2023 m. balandžio 3 d. nutarimo dalis dėl ALĮ 10 straipsnio 19 dalies nuostatų, draudžiančių skatinti dalyvauti lošimuose, taikymo ir administracinio nusižengimo teiseną T. P. atžvilgiu šioje dalyje nutraukta. Kitoje dalyje skundas netenkintas ir paliktas galioti Institucijos 2023 m. balandžio 3 d. nuarimas. T. P. prašymas dėl 29 243,94 Eur bylinėjimosi išlaidų priteisimo tenkintas iš dalies ir priteistas T. P. 2 000 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimas iš Lietuvos Respublikos valstybės. Kitoje dalyje prašymas netenkintas.

II. Apeliacinių skundų ir atsiliepimų į juos teisiniai argumentai ir prašymai

3. Apelianto atstovas apeliaciniu skundu prašo apklausti Institucijos direktoriaus pavaduotoją L. M.; panaikinti Vilniaus miesto apylinkės teismo 2025 m. rugpjūčio 18 d. nutarimą ir administracinio nusižengimo teiseną T. P. nutraukti; kreiptis į Europos Sąjungos Teisingumo Teismą (toliau – ir ESTT) su skunde išdėstytais klausimais prejudiciniam sprendimui gauti; priteisti T. P. patirtas bylinėjimosi išlaidas.

4. Apelianto atstovo vertinimu, pirmosios instancijos teismas tik lakoniškai ir abstrakčiai pasisakė dėl tariamo pažeidimo sudėties, visiškai neįvertindamas byloje surinktų įrodymų ir nenustatinėdamas T. P. kaltės. Nurodoma, jog skundžiamame nutarime apskritai nepasisakyta dėl vieno iš esminių įrodymų byloje – 2019 m. vasario 24 d. Lietuvos Respublikos valstybinio patentų biuro (toliau – ir VPB) išvados „Dėl lošimo organizatorių, prekių ženklų“ (toliau – ir VPB išvada), kurios turinys cituojamas apeliaciniame skunde, taip pat nepasisakyta ir dėl Prekių ženklo registracijos liudijimo turinio. Apelianto atstovui akivaizdu, kad nagrinėjamos bylos atveju neįvertinus esminių T. P. teisinančių įrodymų, skundžiamas nutarimas priimtas neteisėtai, todėl turi būti panaikintas.

5. Apeliaciniame skunde akcentuojama, jog pirmosios instancijos teismas klaidingai konstatavo, kad Institucijos atlikti Europos Žmogaus Teisių Konvencijos (toliau – ir EŽTK), Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos (toliau – ir Chartija) ir Lietuvos Respublikos Konstitucijos (toliau – ir Konstitucija) pažeidimai neva ištaisyti pirmosios instancijos teisme. Apelianto atstovui nesuprantama, kaip galima ištaisyti procesinį pažeidimą, kai Institucijos nutarimas surašytas tendencingai, pažeidžiant pamatines teises – surengus slaptą posėdį, bei taip ir neišsiaiškinus, ar byloje yra visa surinkta medžiaga ir ką iš tikrųjų kalbėjo D. D. A. M., kuris skaitė T. P. atstovo paaiškinimus kartu su D. D. slaptame posėdyje. Apelianto atstovui akivaizdu, kad, net jei nevertinti to kaip D. D. ir A. M. šališkumo, teisės būti išklausytam pažeidimas yra sisteminė klaida, lemianti Institucijos 2023 m. balandžio 3 d. nutarimo panaikinimą.

6. Apelianto atstovo vertinimu, pirmosios instancijos teismas nevertino T. P. kaltės, kuri yra būtinasis administracinio nusižengimo elementas. Skundžiamu nutarimu privalėjo būti nustatyta, kad būtent T. P.

prisidėjo savo veiksmais (ar neveikimu) prie ginčo aprašymo atsiradimo. Vis dėl to, Institucija nutarimu nepagrindė, kodėl būtent T. P. yra atsakingas už ALĮ 10 straipsnio 9, 91 dalių pažeidimą, kai nei T. P. teikė prašymą registruoti šį prekių ženklą VPB, nei jis užsakinėjo ginčo reklamą (šios aplinkybės nėra pagrįstos įrodymais). Kaltinime, ypač tame, kuris liko po skundžiamo pirmosios instancijos teismo nutarimo, nėra nurodyta, ką konkrečiai (ne)padarė T. P.. Atitinkamai, nežinant ką T. P., kaip fizinis asmuo ar bendrovės vadovas, turėjo daryti ar nedaryti, bet pritaikius atsakomybę už faktą, kad kažkur bendrovė, kurioje T. P. dirba, paskelbė kažkokią informaciją (kurią skelbti tiesiogiai leidžia įstatymas), nei kaltės faktas, nei kaltinimo turinys nenustatytas. Taigi, atsakomybė pritaikyta nenustačius T. P. kaltės. Vadinasi, nei skundžiamu pirmosios instancijos teismo nutarimu, nei Institucijos 2023 m. balandžio 3 d. nutarimu nenustačius T. P. kaltės, skundžiamas apylinkės teismo nutarimas naikintinas ir administracinio nusižengimo teiseną turi būti nutraukta (ANK 653 straipsnio 1 dalies 2 punktas).

7. Apeliaciniame skunde nurodoma, jog pirmosios instancijos teismas nepasisakė dėl D. D. ir A. M. šališkumo. Nagrinėjamu atveju Institucijos 2023 m. balandžio 3 d. nutarimas grindžiamas tik subjektyvia ir tyrimą atlikusio pareigūno A. M. paveikta D. D. nuomone, atitinkamai tyrimas atliktas šališko tyrėjo ir byla buvo išnagrinėta šališko pareigūno, tačiau pirmosios instancijos teismas šių aplinkybių nevertino bei dėl jų skundžiamame nutarime nepasisakė. Pabrėžiama, jog T. P. bylos nagrinėjimo pirmosios instancijos teisme metu ne vieną kartą kėlė klausimą dėl D. D. ir A. M. šališkumo, tačiau apie tai skundžiamame apylinkės teismo nutarime išvis nepasisakyta. Šių asmenų šališkumą šioje byloje patvirtina ir tai, kad D. D. perdavė savo priimtą nutarimą vykdyti antstoliui, dėl ko T. P. sąskaitos buvo areštuotos. Vadovaujantis kasacinės instancijos teismo išaiškinimais, šališko pareigūno (kuris 2025 metais priėmė dar du nutarimus T. P. atžvilgiu po to, kai buvo iškviestas liudyti į teismą dėl savo padaryto kito bendrovės darbuotojo teisės būti išklaustytam pažeidimo ir tik tuomet jį pripažino) priimtas Institucijos nutarimas, kuris buvo papildytas tyrimą atlikusio pareigūno iniciatyva (t. y. tyrėjas akivaizdžiai buvo šališkas, kadangi kišosi į procesą, kuriame neturėjo teisės dalyvauti savo iniciatyva), turėjo būti panaikintas pilna apimtimi.

8. Apelianto atstovo vertinimu, nagrinėjamu atveju nėra ALĮ 10 straipsnio 9, 91 dalių pažeidimo sudėties. Nurodoma, jog skundžiamu apylinkės teismo nutarimu klaidingai konstatuota, kad bendrovės teisėtai registruoto prekių ženklo reklama pažeidžia ALĮ reikalavimus. Pažymima, jog ALĮ 10 straipsnio 9 dalis nustato, kad „Lietuvos Respublikos teritorijoje draudžiama reklamuoti azartinius lošimus, išskyrus azartinius lošimus organizuojančių bendrovių pavadinimus, prekių ženklus ir organizuojamų lošimų rūšis“. UAB „M.“ prekių ženklas „(duomenys neskelbtini)“ yra VPB registruotas prekių ženklas, kuris atitinka visus prekių ženkloms keliamus įstatymo reikalavimus. Nagrinėjamu atveju žodis „(duomenys neskelbtini)“ yra ne papildoma informacija apie prekių ženklą, o UAB „M.“ teisėtai valdomo prekių ženklo sudedamoji dalis ir abu žodžiai kartu sudaro prekių ženklą, t. y. jie nenaudojami atskirai ar kaip vienas kitą papildantys – tik kartu kaip vientisas prekių ženklas. Vadinasi, įstatyme nesant numatyto draudimo reklamuoti lošimus organizuojančių bendrovių prekių ženklus bei prekių ženklo esant registruotam VPB, administracinė atsakomybė yra negalima, todėl skundžiamas nutarimas naikintinas bei administracinė teiseną turi būti nutraukta.

9. Apeliaciniame skunde nurodoma, jog nagrinėjamu atveju nėra nei Konstitucinio Teismo, nei ESTT, nei kasacinės instancijos teismo, nei jokio kito teismo sprendimo, kuriame būtų pasisakyta, kokiais atvejais ir kokiomis sąlygomis, vadovaujantis ALĮ 10 straipsnio 91 dalimi, galima atimti iš prekių ženklo savininko teisę naudoti šį prekių ženklą pagal paskirtį. Nagrinėjamu atveju tiek Institucijai, tiek pirmosios instancijos teismui nurodžius, kad teisėtai VPB registruotas prekių ženklas negali būti naudojamas pagal savo tikslinę paskirtį, kyla klausimas, ar toks ribojimas, kai prekių ženklo registracija nebuvo panaikinta, yra suderinamas tiek su Europos Parlamento ir Tarybos reglamento dėl Europos Sąjungos prekių ženklo (toliau – ir Reglamentas) 9 straipsniu, tiek su Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos valstybių narių teisės aktams, susijusiems su prekių ženklais, suderinti (toliau – Direktyva)

10 straipsniu, tiek su Chartijos 17 straipsnio 2 dalimi garantuojamomis prekių ženklo turėtojo teisėmis. Atsižvelgdamas į tai, apelianto atstovas mano esant būtina kreiptis į ESTT, kad, remiantis Europos Sąjungos sutarties (toliau – ir ES sutartis) 19 straipsnio 3 dalies b punktu, Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 267 straipsniu ir Teismų įstatymo 401 straipsnio 2 dalimi, būtų pateikti atsakymai į klausimus, kurie detalizuojami apelianto atstovo apeliaciniame skunde. Institucijai toliau aiškinant bendrovės ir T. P. teises suteikiančias nuostatas siaurinamai, o Institucijos teises bausti suteikiančias teises plečiamai, turi būti teisingai išspręsta byla, kuriai išspręsti būtina kreiptis į ESTT (arba analogišku klausimu į Konstitucinį Teismą).

10. Vilniaus apygardos teisme buvo gautas apelianto atstovo prašymas kreiptis į Konstitucinį Teismą dėl išaiškinimo: 1) Ar ALĮ 10 straipsnio 91 dalis, kartu su ANK 134 straipsnio 8 dalimi neprieštarauja Konstitucijos 23 straipsnio 1, 3 dalims tiek, kiek šiomis nuostatomis ribojama prekių ženklo savininko teisė naudoti prekių ženklą pagal paskirtį? 2) Ar baudimas pagal ANK 134 straipsnio 8 dalį suderinamas su Konstitucijos 31 straipsnio 4 dalimi? 3) Ar Prekių ženklų įstatymo 7 straipsnio 1 dalies 6 punktą ir ALĮ 10 straipsnio 9, 91 dalių tarpusavio prieštaravimas – tuo pačiu užtikrinantis prekių ženklo atitikį viešajai tvarkai ir suteikiančiu leidimą naudoti prekių ženklus, tačiau draudžiančiu naudoti prekių ženklus, neprieštarauja Konstitucijai? Prašymas argumentuojamas tuo, jog nagrinėjamu atveju galiojantys įstatymai nėra aiškūs ir numatomi, nors įstatymas turi būti numatomas ir aiškus. Apibendrinant tokį prašymą, apelianto atstovo nurodoma, jeigu a) prekių ženklas yra teisėtai registruotas, b) registracija nėra ginčyta ar ginčijama, c) lex specialis leidžia naudoti prekių ženklą, d) prekių ženklas naudojamas pagal paskirtį (reklamuoti lošimų paslaugas), e) nėra numatyto tiesioginio draudimo naudoti būtent tokį prekių ženklą, f) Konstitucija saugo nuosavybės teisę, turi būti daroma išvada, kad teisinis reguliavimas, anot kurio prekių ženklo savininkės vadovas gali būti baudžiamas už prekių ženklo naudojimą pagal paskirtį yra prieštaringas, neaiškus, todėl prieštarauja konstituciniam teisinės valstybės principui ir, tuo pačiu, Konstitucijos 31 straipsniui.

11. Vilniaus apygardos teisme buvo gautas apelianto atstovo prašymas dėl advokato išlaidų atlyginimo, kuriuo prašoma priteisti UAB „M.“ iš valstybės teisės aktų nustatyta tvarka papildomai 9 401,70 Eur advokato paslaugų išlaidų. Patirtas išlaidas patvirtinantys dokumentai (2025 m. liepos 29 d. sąskaitos išrašas 4 827,90 Eur sumai, 2025 m. rugsėjo 12 d. sąskaitos išrašas 2 032,80 Eur sumai, 2025 m. spalio 14 d. sąskaitos išrašas 2 541,00 Eur sumai) pridedami prie prašymo.

12. Institucijos atstovė apeliaciniu skundu prašo panaikinti Vilniaus miesto apylinkės teismo 2025 m. rugpjūčio 18 d. nutarimo dalį dėl bylinėjimosi išlaidų, t. y. atmesti T. P. prašymą dėl bylinėjimosi išlaidų priteisimo, likusioje dalyje teismo nutarimą palikti nepakeistą.

13. Apeliaciniame skunde nurodoma, jog

nors šioje byloje administracinė teisena T. P. atžvilgiu dėl ALĮ 10 straipsnio 19 dalies pažeidimo pagrįstai buvo nutraukta, tačiau kaltinimas dėl ALĮ 10 straipsnio 9, 91 dalių pasitvirtino ir buvo konstatuota, kad T. P. padarė ANK 134 straipsnio 8 dalyje numatytą administracinį nusižengimą, todėl, Institucijos vertinimu, nėra pagrindo T. P. naudai priteisti visas ar dalį jo turėtų išlaidų. Pažymima, jog tokios pozicijos laikosi ir teismai (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartis baudžiamojoje byloje Nr. 2K-204-719/2023). Kadangi, vadovaujantis ANK 666 straipsnio nuostatomis, administracinių nusižengimų bylų nagrinėjimo teisme išlaidoms atlyginti mutatis mutandis taikomos BPK nuostatos, todėl, atsižvelgiant į teismų praktiką, Institucijos teigimu, turėtų būti naikinama Vilniaus miesto apylinkės teismo 2025 m. rugpjūčio 18 d. nutarimo dalis dėl bylinėjimosi išlaidų priteisimo T. P. iš Lietuvos Respublikos valstybės.

14. Atsiliepimu į administracinę atsakomybę patraukto asmens T. P. atstovo advokato Henriko Stelmokaičio apeliacinį skundą Institucija prašo atmesti apelianto atstovo apeliacinį skundą ir panaikinti Vilniaus miesto apylinkės teismo 2025 m. rugpjūčio 18 d. nutarimo dalį dėl bylinėjimosi išlaidų, t. y. atmesti T. P. prašymą dėl bylinėjimosi išlaidų priteisimo, likusioje dalyje teismo nutarimą palikti nepakeistą. Atsiliepimu nesutinkama su apelianto atstovo apeliacinio skundo argumentu, kad pirmosios instancijos teismas tik lakoniškai ir abstrakčiai pasisakė dėl tariamo pažeidimo sudėties, visiškai nevertindamas byloje surinktų įrodymų ir nenustatinėdamas T. P. kaltės. Institucijos vertinimu, administracinio nusižengimo byloje surinktų įrodymų visuma vis tik patvirtina T. P. padarytą administracinį nusižengimą, administracinio nusižengimo byloje surinkta pakankamai faktinių duomenų, patvirtinančių, kad T. P., kaip UAB „M.“ vadovas, neužtikrino, jog nebūtų skelbiama draudžiama azartinių lošimų reklama, t. y. skelbiamas prekių ženklas „(duomenys neskelbtini)“, kuriame šalia leidžiamo lošimus organizuojančios bendrovės „UAB „O.“ naudojamo prekių ženklo „(duomenys neskelbtini)“ skelbiama papildoma rašytinė informacija „(duomenys neskelbtini)“ (ALĮ 10 straipsnio 9, 91 dalių pažeidimas). Taigi, byloje esančiais įrodymais visiškai pasitvirtino T. P. inkriminuotas administracinis nusižengimas, numatytas ANK 134 straipsnio 8 dalyje, todėl apylinkės teismas pagrįstai paliko nepakeistą Institucijos 2023 m. balandžio 3 d. nutarimo dalį dėl ALĮ 10 straipsnio 9, 91 dalių pažeidimų.

15. Atsiliepimu į Institucijos apeliacinį skundą administracinę atsakomybę patraukto asmens T. P. atstovas advokatas Henrikas Stelmokaitis prašo atmesti Institucijos apeliacinį skundą ir priteisti T. P. patirtas bylinėjimosi išlaidas. Atsiliepime nurodoma, jog nagrinėjamu atveju procesui trukus beveik 3 metus ir daliai nepagrįstų Institucijos kaltinimų esant teisėtai ir pagrįstai panaikintiems, jokių bylinėjimosi išlaidų nepriteisimas prieštarautų tiek ANK 666 straipsnio 2 daliai, tiek BPK 106 straipsnio 3 daliai. Akcentuojama, jog teismų praktikoje išaiškinta, kad sprendžiant klausimą dėl bylinėjimosi išlaidų atlyginimo, kai dalies kaltinimų atžvilgiu administracinio nusižengimo teiseną nutraukta, bylinėjimosi išlaidos yra priteisimos, atsižvelgiant į bylos nagrinėjimo rezultata (Vilniaus apygardos teismo nutarimas administracinio nusižengimo byloje Nr. AN2-207-1036/2024). Pareiškėjo atstovo teigimu, tokios pat pozicijos laikosi ir Lietuvos Aukščiausiasis Teismas aiškindamas BPK 106 straipsnį (kasacinė nutartis baudžiamojoje byloje Nr. 2K-41-648/2022). Atsižvelgiant į tai, vadovaudamasis teismų praktika, pirmosios instancijos teismas teisėtai ir pagrįstai nutraukus T. P. administracinio nusižengimo teiseną vienoje Institucijos 2023 m. balandžio 3 d. nutarimo dalyje, priteisė atitinkamas bylinėjimosi išlaidas. Priešingas aiškinimas nebūtų suderinamas nei su ANK, nei su šiuo metu galiojančia teismų praktika.

III. Aukštesniojo teismo išvados ir teisiniai argumentai

Administracinę atsakomybę patraukto asmens T. P. atstovo advokato Henriko Stelmokaičio apeliacinis skundas atmestinas.

Lošimų priežiūros tarnybos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos patarėjos, laikinai atliekančios direktoriaus funkcijas, Sandros Vitkevičiūtės apeliacinis skundas tenkintinas.

16. Pagal ANK 652 straipsnio 1 dalį apygardos teismas, nagrinėdamas bylą dėl apeliacinio skundo, patikrina priimto nutarimo (nutarties) administracinio nusižengimo byloje teisėtumą ir pagrįstumą. ANK 651 straipsnio 2 dalyje numatyta, kad bylos dėl apeliacinių skundų nagrinėjamos rašytinio proceso tvarka, išskyrus įstatyme nustatytus atvejus. Šio straipsnio 3 dalyje numatyta, kad apeliacinis skundas nagrinėjamas žodinio proceso tvarka, jeigu byla dėl apeliacinio skundo nagrinėjantis teismas pripažįsta, kad žodinis nagrinėjimas būtinas, taip pat tais atvejais, kai paaiškėjo naujų bylos aplinkybių ar vertinami nauji įrodymai, byla nagrinėjama žodinio proceso tvarka. Nagrinėjamu atveju T. P. atstovo advokato Henriko Stelmokaičio apeliaciniame skunde prašoma liudytoja apklausti Institucijos 2019 m. rugsėjo 23

d. raštą „Dėl lošimo organizatorių prekių ženklų“ pasirašiusią Institucijos direktoriaus pavaduotoją L. M. Apygardos teismas, įvertinęs administracinio nusižengimo, dėl kurio nubaustas T. P., pobūdį, Institucijos 2019 m. rugsėjo 23 d. rašto „Dėl lošimo organizatorių prekių ženklų“ turinį, neturi pagrindo spręsti, kad L. M. yra žinomos kokios nors konkrečios, nagrinėjamoje byloje nustatytinos aplinkybės, todėl prašymas dėl šios liudytojos apklausos nėra tenkinamas. Šiuo atveju nagrinėjant administracinio nusižengimo bylą apeliacine tvarka, žodinis bylos nagrinėjimas netikslingas, byla nagrinėjama rašytinio proceso tvarka.

Dėl administracinės atsakomybės patraukto asmens T. P. atstovo advokato Henriko Stelmokaičio apeliacinio skundo

17. Apygardos teismas, įvertinęs administracinio nusižengimo bylos medžiagą bei T. P. atstovo advokato Henriko Stelmokaičio apeliacinio skundo ir atsiliepimo į jį argumentus, konstatuoja, jog naikinti ar keisti skundžiamo apylinkės teismo nutarimo apeliaciniame skunde nurodomais motyvais nėra pagrindo. Šiame kontekste pažymėtina, jog pagal Lietuvos Aukščiausiojo Teismo formuojamą teismų praktiką apeliacinės instancijos teismo pareiga pagrįsti priimtą sprendimą neturėtų būti suprantama kaip reikalavimas detaliai atsakyti į kiekvieną argumentą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2022 m. birželio 28 d. nutartis administracinio nusižengimo byloje Nr. 2AT-13-976/2019). Patikrinęs teismo nutarimo pagrįstumą, administracinio nusižengimo byloje surinktus ir pirmosios instancijos teismo ištirtus įrodymus, apeliacinės instancijos teismas sprendžia, jog apylinkės teismas išdėstė motyvuotas išvadas dėl esminių skundo argumentų, iš esmės tinkamai vertino faktines bylos aplinkybes, teisingai pritaikė ANK bei kitų teisės aktų nuostatas ir priėmė pagrįstą procesinį sprendimą, jog ANK 134 straipsnio 8 dalyje numatytas administracinis nusižengimas buvo padarytas. Vien tai, kad teismas atsakė į apelianto atstovo skundo argumentus ne taip, kaip apelianto atstovo vertinimu, turėjo atsakyti, savaime nereikia, jog teismo sprendimas yra nemotyvuotas ir nepagrįstas.

18. Atsakant į apeliacinio skundo argumentus, susijusius su procesiniais pažeidimais, padarytais administracinio nusižengimo bylos nagrinėjimo Institucijoje metu, pirmiausia pažymėtina, kad skundžiamame nutarime dėl šių aplinkybių buvo išsamiai pasisakyta. Apeliacinės instancijos teismas, iš esmės sutikdamas su apylinkės teismo argumentais, jų detaliai nekartoja, tik pažymi, kad administracinis procesas yra vieningas procesas, institucijos (pareigūno) padarytus pažeidimus privalo ištaisyti skundą nagrinėjantis apylinkės teismas, o šio teismo pažeidimus – apeliacinį skundą nagrinėjantis apygardos teismas. Šiame kontekste pažymėtina, kad tai, jog už smulkų (pavyzdžiui, administracinį) baudžiamojo pobūdžio teisės pažeidimą iš pradžių nubaudžia administracinė institucija ar pareigūnas, kurie neužtikrina kaltinamajam visų teisingo bylos nagrinėjimo garantijų, nėra nesuderinama su proceso teisingumu, su sąlyga, kad yra tokio sprendimo teismo peržiūrėjimo galimybė (pvz., Europos Žmogaus Teisių Teismo 2013 m. balandžio 4 d. sprendimas byloje Julius Kloiber Schlachthof GmbH ir kiti prieš Austriją, peticijų Nr. 21565/07, 21572/07, 21575/07 ir 21580/07, § 28–29; 2011 m. rugsėjo 27 d. sprendimas byloje A. Menarini Diagnostics S. R. L. prieš Italiją, peticijos Nr. 43509/08; 2011 m. gegužės 17 d. sprendimas dėl priimtumo byloje Suhadolc prieš Slovėniją, peticijos Nr. 57655/08). Baudžiamojo ar jam prilyginamo (pavyzdžiui, administracinių teisės pažeidimų) proceso teisingumas nustatomas įvertinus procesą kaip visumą, atsižvelgiant ir į tai, ar buvo užtikrintos gynybos teisės (pvz., EŽTT 2007 m. lapkričio 15 d. sprendimas byloje Galstyan prieš Armėniją, peticijos Nr. 26986/03, § 77). Be kita ko, reikia išnagrinėti, ar kaltinamajam buvo suteikta galimybė ginčyti įrodymus rungtyniško bylos nagrinėjimo metu ir pateikti dėl jų savo argumentus (ten pat, § 77–78). Vertinant proceso teisingumą atsižvelgiama ir į konkrečių teisės į teisingą bylos nagrinėjimą aspektų užtikrinimą, būtent teisės turėti pakankamai laiko ir galimybių pasiręsti gynybai, teisės gintis pačiam ar padedant gynėjui, teisių, susijusių su liudytojų apklausa ir kt. (pvz., EŽTT sprendimas Galstyan prieš Armėniją; 2008 m. lapkričio 4 d. sprendimas byloje B.-L. prieš Lietuvą, peticijos Nr. 72596/01). Teisingo bylos nagrinėjimo reikalavimų laikymasis vertinamas kiekvienoje byloje atsižvelgiant į procesą kaip visumą, o ne

vadovaujantis izoliuotu vieno atskiro aspekto ar įvykio vertinimu (EŽTT 2014 m. gruodžio 16 d. sprendimas byloje Ibrahim ir kiti prieš Jungtinę Karalystę, peticijų Nr. 50541/08, 50571/08, 50573/08 ir 40351/09). Naudojimasis ANK įtvirtintomis teisėmis T. P. buvo užtikrintas nagrinėjant jo skundą apylinkės teisme. Jis naudojosi įgalioto atstovo, turinčio aukštąjį teisinį išsilavinimą, pagalba, pats tiesiogiai ar per įgaliotą atstovą turėjo galimybę susipažinti su bylos medžiaga, duoti teismui paaiškinimus, teikė įrodymus, reiškė prašymus, dėl kurių priimti atitinkami sprendimai, teisme, dalyvaujant T. P. atstovui, apklausti skųstą nutarimą priėmusi Institucijos vyriausioji specialistė D. D., taip pat administracinio nusižengimo protokolą T. P. surašęs Institucijos vyriausiasis specialistas A. M.. Taigi, nagrinėjamu atveju teismas turėjo galimybę ištaisyti skundžiamą nutarimą priėmusio Institucijos įgalioto asmens padarytus procesinius pažeidimus ir tai padarė.

19. Atsakant į apeliacinio skundo argumentą dėl Institucijos vyriausiųjų specialistų D. D., A. M. galimo šališkumo, pažymėtina, kad ANK 576 straipsnio 1 dalyje nustatyta, jog administracinė atsakomybėn traukiamas asmuo, nukentėjęs, administracinė atsakomybėn traukiamo asmens, nukentėjusiojo atstovai turi teisę pareikšti nušalinimus. Šio straipsnio 2 dalyje nurodyta, kad teisėjams ir administracinio nusižengimo bylą tiriantiems ir nagrinėjantiems pareigūnams, specialistams, ekspertams, vertėjui, teismo posėdžių sekretoriui, jei jis dalyvauja, mutatis mutandis taikomi BPK nustatyti nušalinimo pagrindai ir tvarka. Iš bylos duomenų matyti, kad T. P. 2023 m. kovo 7 d. raštu „Dėl administracinio nusižengimo bylos nagrinėjimo ne teismo tvarka“ buvo pranešta apie tai, jog Institucijos vyriausioji specialistė D. D. 2023 m. kovo 23 d. 14 val. nagrinės administracinio nusižengimo bylą. T. P. atstovas advokatas Henrikas Stelmokaitis pateikė Institucijos vyriausiajai specialistei D. D. 2023 m. kovo 21 d. rašytinius paaiškinimus, kuriuose nušalinimo jai nepareikšė. Teisme liudytoja apklausta D. D. nurodė, kad T. P. nepažįsta. Apeliacinės instancijos teismo vertinimu, tai, kad administracinio nusižengimo byla buvo išnagrinėta žodinio proceso tvarka, išklausus administracinio nusižengimo protokolą surašiusio asmens paaiškinimų, Institucijos vyriausiųjų specialistų D. D., A. M. šališkumo savaime nepatvirtina. D. D., A. M. šališkumo savaime nerodo ir jų priimti procesiniai dokumentai, padarytos procesinės klaidos (apie kurias skundžiamame nutarime pasisakė apylinkės teismas). Apygardos teismas, išnagrinėjęs ir įvertinęs byloje esančius duomenis, nenustatė aplinkybių, kurios leistų pagrįstai suabejoti Institucijos vyriausiųjų specialistų D. D., A. M. nešališkumu ar suinteresuotumu šios bylos baigtimi.

20. Šioje byloje T. P. pripažintas kaltu padaręs ANK 134 straipsnio 8 dalyje numatytą administracinį nusižengimą. ANK 134 straipsnio 8 dalyje numatyta administracinė atsakomybė už azartinių lošimų organizavimo tvarkos arba lošimo reglamento pažeidimus. Lietuvos Respublikos azartinių lošimų įstatymo 10 straipsnio 9 dalyje (įstatymo redakcija, galiojusi administracinio nusižengimo padarymo metu) buvo įtvirtinta, kad Lietuvos Respublikos teritorijoje draudžiama reklamuoti azartinius lošimus, išskyrus azartinius lošimus organizuojančių bendrovių pavadinimus, prekių ženklus ir organizuojamų lošimų rūšis, to paties straipsnio 91 punkte numatyta, jog skelbiant šio straipsnio 9 dalyje nurodytą reklamą draudžiama nurodyti bet kokią papildomą rašytinę, vaizdinę ar garsinę informaciją.

21. Byloje nustatyta, kad UAB „O.“ yra prekės ženklo „(duomenys neskelbtini)“ ((duomenys neskelbtini) (lošimo paslaugos), ženklo registracijos paskelbimo data 2020 m. gegužės 11 d.) savininkė. UAB „O.“ yra lošimų organizatorius. UAB „M.“ yra prekės ženklo „(duomenys neskelbtini)“ ((duomenys neskelbtini) (aprūpinimas maistu ir gėrimais; barų paslaugos; kavos barų paslaugos; kavinių paslaugos; restoranų paslaugos, užkandinių paslaugos), ženklo registracijos paskelbimo data 2021 m. liepos 12 d.) savininkė. Iš Lietuvos Respublikos prekių ženklų duomenų bazės viešų duomenų matyti, kad su lošimo paslaugomis susijęs prekės ženklas „(duomenys neskelbtini)“ vizualiai yra prekės ženklo „(duomenys neskelbtini)“ dalis.

22. VPB 2019 m. rugsėjo 23 d. rašte „Dėl lošimo organizatorių prekių ženklų“, kuriuo skunde remiasi apelianto atstovas, yra aiškiai nurodyta, kad VPB neturi pagrindo atsisakyti registruoti su azartiniais lošimais susijusius pareikštus registruoti prekių ženklus, jeigu nėra Lietuvos Respublikos prekių ženklų įstatymo 7 straipsnyje nurodytų atsisakymo registruoti pagrindų, taip pat pažymima, kad teisės aktuose gali būti nustatomi registruotų prekių ženklų naudojimo rinkoje žymėti tam tikroms prekėms ar paslaugoms apribojimai, tokie apribojimai savaime neturi įtakos ženklo registracijai, tačiau yra svarbūs prekių ar paslaugų, žymimų registruotais prekių ženklais, naudojimui.

23. UAB „M.“ ir UAB „O.“ vadovas yra T. P.. Akivaizdu, kad jam, kaip savo srities profesionalui, lošimų organizatoriaus vadovui buvo žinomos ALĮ nuostatos, susijusios su lošimų organizavimo draudimais bei apribojimais, tarp jų nuostatos, susijusios su lošimų reklamos reglamentavimu. Todėl UAB „M.“ sąmoningai teikdama paraišką registruoti prekės ženklą „(duomenys neskelbtini)“, kuriame naudojamas elementas – „(duomenys neskelbtini)“, – akivaizdžiai atitiko lošimų organizatoriaus UAB „O.“ naudojamą, su lošimais susijusį prekės ženklą „(duomenys neskelbtini)“, suvokė, kad tokio prekės ženklo naudojimas turės atitikti teisės aktų, tarp jų – ir ALĮ, reikalavimus.

24. Atsižvelgiant į tai, taip pat visuotinai žinomą faktą, kad nuosavybės teisė, kaip ir ūkinės veiklos laisvė nėra absoliuti, įvertinus ALĮ 10 straipsnio 9, 91 dalies nuostatas, bylos duomenis, sutiktina su skundžiamą nutarimą priėmusio teismo išvada, kad, nepaisant to, jog „(duomenys neskelbtini)“ yra registruotas VPB, jis turi būti naudojamas nepažeidžiant Lietuvos Respublikos įstatymų, tarp jų ir ALĮ reikalavimų, todėl, nors „(duomenys neskelbtini)“ yra vientisas pavadinimas bei yra oficialiai įregistruotas prekės ženklas, byloje nagrinėjamame kontekste jis buvo naudojamas pažeidžiant ALI 10 straipsnio 9, 91 dalies nuostatas, t. y. šalia leidžiamo lošimus organizuojančios bendrovės UAB „O.“ naudojamo prekių ženklo „(duomenys neskelbtini)“ skelbiama papildoma rašytinė informacija „(duomenys neskelbtini)“. Akivaizdu, kad tai yra prekės ženklo „(duomenys neskelbtini)“ žinomumo didinimas, su juo susijusių azartinių lošimų, reklama, kuri skelbiama nesilaikant ALĮ 10 straipsnio nuostatų.

25. ABĮ 37 straipsnio 12 dalies 1 punktą numato, kad bendrovės vadovas atsako už bendrovės veiklos organizavimą bei jos tikslų įgyvendinimą. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas yra išaiškinęs, kad vadovas privalo dirbti rūpestingai ir kvalifikuotai bei daryti viską, kas nuo jo priklauso, kad jo vadovaujama įmonė veiktų pagal įstatymus ir kitus teisės aktus (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartys civilinėse bylose Nr. 3K-3-214/2011, Nr. 3K-7-124/2014). Iš bylos duomenų nustatyta, kad socialinio tinklo „Facebook“ paskyrą „(duomenys neskelbtini)“, socialinio tinklo „Instagram“ paskyrą „(duomenys neskelbtini)“ bylai aktualių laikotarpiu administravo UAB „M.“ bei UAB „Or.“, veikusi 2022 m. sausio 1 d. Paslaugų teikimo sutarties su UAB „M.“ pagrindu (sutartis nutraukta nuo 2022 m. liepos 1 d.). Vadovaujantis šia sutartimi buvo teikiamos media planavimo ir pirkimo paslaugos. UAB „Or.“ 2022 m. rugsėjo 7 d. rašte nurodė, kad UAB „Or.“ reklamos turinio kūrimo paslaugų UAB „M.“ neteikė, o pagal minėtos sutarties nuostatas UAB „M.“ prisiėmė visišką atsakomybę už agentūrai pateiktos reklamos atitiktį teisės aktų reikalavimams. Institucija dar 2021 m. gruodžio 15 d. raštu pranešė UAB „O.“ bei UAB „M.“, jog socialinio tinklo „Facebook“ paskyra „(duomenys neskelbtini)“, socialinio tinklo „Instagram“ paskyra „(duomenys neskelbtini)“ bei šiose paskyrose skelbiamų įrašų turinys pažeidžia ALĮ 10 straipsnio 9, 91 dalių nuostatas ir rekomendavo šias socialines paskyras ir visą joje nurodytą informaciją pašalinti. Iš esmės tokie patys prašymai Institucijos UAB „M.“ buvo siųsti 2022 m. kovo 9 d. ir 2022 m. balandžio 15 d. raštais. Atsižvelgdamas į tai bei įvertinęs byloje surinktus duomenis, apygardos teismas sprendžia, kad byloje yra įrodyta, jog T. P., kaip UAB „M.“ vadovas, atsakingas už UAB „M.“ veiklos organizavimą, neužtikrino, kad UAB „M.“ kaltinime nurodytu laiku socialinių tinklų „Facebook“ bei „Instagram“ paskyrose neskelbtų ALĮ įstatymo 10 straipsnio 9, 91 dalyse nurodytos draudžiamos informacijos. T. P., būdamas savo srities profesionalu, ne tik UAB „M.“, bet ir UAB „O.“ vadovu, išmanydamas ALĮ nuostatas, suvokė pavojingą veikos pobūdį ir norėjo taip veikti, tai yra, veikė

tiesiogine tyčia. T. P. veikoje nustačius ANK 134 straipsnio 8 dalyje numatyto administracinio nusižengimo požymius, nutraukti administracinio nusižengimo teiseną pagrindo nėra.

26. Teismas, pasisakydamas dėl T. P. atstovo advokato Henriko Stelmokaičio prašymo kreiptis į Lietuvos Respublikos Konstitucinį Teismą (toliau – ir Konstitucinis Teismas), pirmiausia pažymi, jog byloje iškilusį ar proceso dalyvio iškeltą klausimą dėl kreipimosi į Konstitucinį Teismą, bylą nagrinėjantis teismas sprendžia savo nuožiūra, atsižvelgdamas į bylos aplinkybes (kasacinė nutartis civilinėje byloje Nr. 3K-3-133/2012). Teismų praktikoje laikomasi nuostatos, kad toks kreipimasis yra privalomas, kai bylą nagrinėjančiam teismui kyla abejonių, ar įstatymas (kitas teisės aktas), kuris turėtų būti taikomas toje byloje, neprieštaruja Konstitucijai; ir atvirkščiai – teismas negali atidėti (stabdyti) bylos nagrinėjimo dėl kreipimosi į Konstitucinį Teismą, jei jis neabejoja byloje taikomų įstatymų (teisės aktų) atitiktimi Konstitucijai. Nagrinėjamoje byloje svarbu tai, kad pagal Konstituciją, nuosavybės teisė, taip pat ūkinės veiklos laisvė nėra absoliuti. Riboti nuosavybės teisę, ūkinės veiklos laisvę galima, jei yra laikomasi šių sąlygų: tai daroma tik remiantis įstatymu; apribojimai turi būti būtini demokratinėje visuomenėje siekiant apsaugoti kitų asmenų teises ir laisves, Konstitucijoje įtvirtintas vertybes, visuomenei būtinus konstituciškai svarbius tikslus; turi būti paisoma proporcingumo principo, pagal kurį įstatymuose numatytos priemonės turi atitikti siekiamus visuomenei būtinus ir konstituciškai pagrįstus tikslus (inter alia Konstitucinio Teismo 2002 m. rugsėjo 19 d., 2004 m. sausio 26 d., 2010 m. lapkričio 29 d., 2016 m. birželio 7 d., 2021 m. rugsėjo 28 d. nutarimai). Konstitucinis Teismas yra pažymėjęs, jog iš Konstitucijos, inter alia jos 46, 53 straipsnių, kyla reikalavimas, kad įstatymų leidėjas, reguliuodamas ūkinės veiklos santykius azartinių lošimų organizavimo srityje, atsižvelgdamas į tai, kad azartinių lošimų organizavimas gali sukelti neigiamas pasekmes žmonių sveikatai, viešajai tvarkai ir visuomenės narių saugumui, kitoms teisės saugomoms vertybėms, turi nustatyti azartinių lošimų organizavimo, kaip ūkinės veiklos, pagrindus, taip pat gali, o tam tikrais atvejais ir privalo nustatyti azartinių lošimų organizavimo veiklos apribojimus (Konstitucinio Teismo 2011 m. birželio 21 d. nutarimas). Atsižvelgdamas į tai bei įvertinęs administracinę atsakomybę patraukto asmens atstovo prašyme kreiptis į Konstitucinį Teismą išdėstytus tokio prašymo argumentus, bylai spręsti aktualų teisinį reglamentavimą, apygardos teismas sprendžia, kad tenkinti šio prašymo nėra pagrindo.

27. Atsakant į apelianto atstovo prašymą kreiptis į ESTT dėl prejudicinio sprendimo priėmimo, pažymėtina, kad prejudicinio sprendimo procedūra yra viena iš priemonių, skirta vienodam Europos Sąjungos teisės aiškinimui ir taikymui užtikrinti. Nacionalinis teismas, būdamas atsakingas už byloje priimamą sprendimą, prejudicinio sprendimo poreikį vertina savo nuožiūra, atsižvelgdamas į iškilusio klausimo dėl Europos Sąjungos teisės aiškinimo ir galiojimo reikšmę sprendimui nacionaliniame teisme priimti. Nagrinėjamoje byloje sprendžiamas T. P. atsakomybės dėl administracinio nusižengimo, numatyto ANK 134 straipsnio 8 dalyje, padarymo, klausimas. Byloje nėra sprendžiamas ginčas dėl išimtinių teisių į prekės ženklą, kaip jos reglamentuojamos Europos parlamento ir Tarybos direktyvos (ES) Nr. 2015/2436 bei Europos parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 2017/1001 nuostatose. ANK 134 straipsnio 8 dalies, ALĮ normų, taikytinų nagrinėjamoje byloje, reglamentavimas ir taikymas šioje byloje yra aiškus, todėl apygardos teismas nemato pagrindo kreiptis į minėtą instituciją.

Dėl Lošimų priežiūros tarnybos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos patarėjos, laikinai atliekančios direktoriaus funkcijas, Sandros Vitkevičiūtės apeliacinio skundo

28. Vilniaus miesto apylinkės teismo 2025 m. rugpjūčio 18 d. nutarimu, vadovaujantis ANK 666 straipsniu, BPK 106 straipsnio 3 dalimi, T. P. prašymas dėl 2 9243,94 Eur bylinėjimosi išlaidų priteisimo tenkintas iš dalies ir priteistas T. P. 2 000 Eur bylinėjimosi išlaidų atlyginimas iš Lietuvos Respublikos valstybės. Institucijos apeliaciniu skundu nesutinkama su tokiu pirmosios instancijos teismo sprendimu ir prašoma išlaidų iš Lietuvos Respublikos valstybės nepriteisti.

29. Byloje pateikti dokumentai pavirtina T. P. turėtas išlaidas dėl jo atstovo advokato dalyvavimo šios administracinio nusižengimo bylos nagrinėjimo tiek pirmosios instancijos, tiek apeliacinės instancijos teisme metu. Tačiau Institucijos apeliaciniame skunde pagrįstai nurodoma, jog pirmosios instancijos teismui nusprendus T. P. administracinę teiseną nutraukti tik dalyje dėl ALĮ 10 straipsnio 19 dalies pažeidimo, toks sprendimas negali būti vertinamas kaip pagrindas priteisti patirtas išlaidas advokato pagalbai apmokėti. Lietuvos Aukščiausiasis Teismas kasacinėje nutartyje Nr. 2K-204-719/2023 yra nurodęs: jog aiškinant BPK 106 straipsnio 3 dalyje, taip pat Lietuvos Respublikos teisingumo ministro 2022 m. balandžio 29 d. įsakymu Nr. 1R-184 patvirtintų Rekomendacijų dėl baudžiamosiose ir administracinių nusižengimų bylose atlygintinų išlaidų advokato ar advokato padėjėjo suteiktoms paslaugoms apmokėti nustatymo 2 punkte vartojamos sąvokos „išteisinamas“ reikšmę, pažymėtina, kad pagal baudžiamojo proceso įstatymą kaltinamasis, dėl kurio yra priimtas apkaltinamasis nuosprendis, tampa nuteistuoju, o išteisintuoju tampa tas, dėl kurio priimtas išteisinamasis nuosprendis (BPK 22 straipsnio 4 dalis); BPK 303 straipsnio 5 dalies 1 ir 2 punktuose nustatyta, kad teismas priima išteisinamąjį nuosprendį tais atvejais, jeigu nepadaryta veika, turinti nusikaltimo ar baudžiamojo nusižengimo požymių, arba neįrodyta, kad kaltinamasis dalyvavo padarant nusikalstamą veiką; remiantis pirmiau aptarta Konstitucinio Teismo jurisprudencija ir nurodytu teisiniu procesiniu reguliavimu, darytina išvada, kad šiuo metu galiojančios BPK 106 straipsnio 3 dalies nuostatos dėl kaltinamojo turėtų išlaidų advokato paslaugoms baudžiamajame procese apmokėti atlyginimo iš valstybės lėšų taikytinos tik tais atvejais, kai dėl asmens, kaltinamo nusikalstamos veikos padarymu, priimamas teismo išteisinamasis nuosprendis, kuriuo šis asmuo baudžiamojoje byloje yra išteisinamas, t. y. pagal BPK 297 straipsnį teismo Lietuvos Respublikos vardu pripažįstama, kad tas asmuo, nagrinėjimo teisme dalyvis, dėl kurio BPK nustatyta tvarka buvo priimtas kaltinamasis aktas, iš viso nepadarė nė vienos pavojingos ir baudžiamojo įstatymo uždraustos veikos, arba nustatyta, kad, neįrodyta, jog kaltinamasis dalyvavo padarant bent vieną nusikalstamą veiką.

30. Šiame kontekste pažymėtina ir tai, jog teismų praktikoje nuosekliai pasisakoma, kad sprendžiant išlaidų atlyginimo klausimą administracinių nusižengimų bylų nagrinėjimo teisme, turėtos išlaidos advokato ar advokato padėjėjo, kuris dalyvavo byloje kaip asmens įgaliotas atstovas, paslaugoms apmokėti atlyginamos iš valstybės, savivaldybės arba iš valstybės ar savivaldybės biudžetų neišlaikomo subjekto lėšų, tik tuomet, kai asmeniui administracinio nusižengimo teiseną nutraukta pagal šio kodekso 5651 straipsnio 1 punktą (Lietuvos Aukščiausiojo Teismo nutartys atnaujintose administracinio nusižengimo bylose Nr. 2AT-13-594/2025, Nr. 2AT-22-891/2025 ir kt.).

31. Vadovaujantis ANK 666 straipsnio nuostatomis, jog administracinių nusižengimų bylų nagrinėjimo teisme išlaidoms atlyginti mutatis mutandis taikomos BPK nuostatos, bei esant paminėtai teismų praktikai, naikintina apylinkės teismo nutarimo dalis dėl išlaidų iš Lietuvos Respublikos valstybės priteisimo T. P.. Taip pat įvertinus tai, kad apelianto T. P. atstovo apeliacinis skundas atmetamas, prašymas priteisti T. P. patirtas proceso išlaidas apeliacinės instancijos teisme atmestinas, kaip nepagrįstas.

Teismas, vadovaudamasis Lietuvos Respublikos administracinių nusižengimų kodekso 653 straipsnio 1 dalies 1, 4 punktais,

n u t a r i a :

administracinėn atsakomybėn patraukto asmens T. P. atstovo advokato Henriko Stelmokaičio apeliacinį skundą atmesti.

Lošimų priežiūros tarnybos prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos patarėjos, laikinai atliekančios direktoriaus funkcijas, Sandros Vitkevičiūtės apeliacinį skundą tenkinti.

Pakeisti Vilniaus miesto apylinkės teismo 2025 m. rugpjūčio 18 d. nutarimą – panaikinti nutarimo dalį, kuria T. P. iš Lietuvos Respublikos valstybės priteista 2000 Eur bylinėjimosi išlaidoms, patirtoms advokato pagalbai apmokėti, atlyginti.

Kitoje dalyje Vilniaus miesto apylinkės teismo 2025 m. rugpjūčio 18 d. nutarimą palikti nepakeistą.

Administracinė atsakomybė patraukto asmens T. P. atstovo advokato Henriko Stelmokaičio prašymą dėl proceso išlaidų apeliacinės instancijos teisme priteisimo T. P. atmesti.

Nutartis įsiteisėja jos paskelbimo dieną.

Teisėja

Ieva Gavelytė-Kalytienė